AGUAITA.CAT

Societat | Helena Escoda | Actualitzat el 09/08/2019 a les 11:58

Per què abolir els correbous és un pas necessari per construir el país que volem

«El fet que les curses de braus i els correbous (o encierros) hagin perdurat fins els nostres dies és una anomalia històrica derivada de la manca de cultura il·lustrada al nostre país»

Les festes d'arrel tradicional en les quals els protagonistes són animals tenen un caràcter universal, ja que al llarg de la història podem trobar-ne exemples arreu del món. Així i tot, a la majoria de països europeus, aquest tipus de celebracions ja formen part de la barbàrie del passat i ningú es plantejaria recuperar-les com a part del patrimoni cultural immaterial.

Les festes amb animals van ser abolides al segle XIX o fins i tot abans, gràcies a l'arribada de les idees de la Il·lustració, un moviment polític, intel·lectual i moral fonamental per entendre l'evolució social i cultural de les societats europees tal i com avui les coneixem. Per descomptat, al Regne d'Espanya, la Il·lustració va causar una profunda animadversió, i les seves idees foren cruelment perseguides per la Santa Inquisició.

Malgrat puguem pensar que el segle XIX ens queda molt lluny, avui encara són moltes les conseqüències històriques que comporta no haver experiment el procés de la Il·lustració a casa nostra. Els il·lustrats sempre van oposar-se a tots els tipus de tortura, ja fos infligida a humans o animals, a les execucions públiques, a les cremades de bruixes, a la superstició, al fanatisme religiós, a la intolerància, a l'entreteniment de baixa qualitat basat en baralles entre homes o maltractament d'animals? aquestes reformes i canvis de paradigma culturals van resultar claus per a l'evolució social i per configurar la societat europea tal i com avui la concebem.

El fet que les curses de braus i els correbous (o *encierros*) hagin perdurat fins els nostres dies és una anomalia històrica derivada de la manca de cultura il·lustrada al nostre país. Les festes amb braus que es celebraven fins al segle XIX a Anglaterra, no eren menys cruels que les que es celebren encara avui al Regne d'Espanya, inclòs el Principat de Catalunya.

Els bull-baitings, baralles entre gossos i toros, els bear-baitings, baralles entre ossos i toros o els bull-runnings, correbous a l'estil de Sanfermín van ser molt freqüents fins al segle XIX a les ciutats industrials del nord, però aquestes pràctiques van ser prohibides a partir del 1824, any en el qual es va fundar The Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals, una entitat creada per promoure una educació humanitària i el respecte als animals, amb una única finalitat: construir una societat millor.

Paral·lelament a Espanya, el rei Ferran VII, l'últim rei absolutista, va tancar la Universitat i va obrir les escoles de tauromàquia, des d'on es va promocionar la tauromàquia que avui coneixem. Enlloc de fomentar l'educació de la societat, la reialesa espanyola va fomentar l'embrutiment i la incultura. Avui, el resultat d'aquestes polítiques encara perviu: entre molts altres defectes, som el paradigma cultural del maltractament animal.